

12. — Бележка отъ 1804 г. въ същата книга : Макарие еромонахъ проегъменъ години сѣ . помени Гди Дімитри(а) твоего . въ лето 1804, монастѣръ стѣи Яхъагълъ Михаилъ (Петковић, Старине, 38).

13. — Бележка на първата корица на същата книга отъ ржката на Пейчиновичевия другарь Арсения:

По записѣніе мѣтра стѣго великомѣника Гевѣргіа іаже во подкрыліе Сѣхіе горы сирѣчь Б'лковскіи мѣтръ въ книга сѣа во Скопско во мѣтръ стѣго Николае лета : рѣѣ : (175) и по записѣніе ѣгѣ превѣстѣ въ мѣтръ стѣи Архъагълъ паки лѣта : р. (100) по тѣмъ иѣгъменъ Лешечкаго мѣтра. принесѣ ю во Долни Пологъ по ѡбновленіе Лешечкаго мѣтра стѣгѣ Анастасіа положи ю во свои мѣтръ во лѣто 1825 (1825): и въ иѣгъменъ тѣи Киріилъ іермонахъ ѡ селѣ Теарце и неговъ по плоти ѡцъ Пименъ монахъ и Пименовъ по плоти братъ Далмантъ монахъ постриженъ во Стѣю горѣ во Хилендѣрѣ.

14. — Бележки за историята на Лешечкия манастиръ, стѣкмени отъ Кирила Пейчиновичъ и преписани отъ сътрудника му Арсения, въ житието и службата на „царь“ Лазара, 1841 година.

На л. 57^б се посочва князь Лазаръ за основателъ на манастира:

Оуѣще мало нешто да кажемо що направилъ манастиръ во Тетоски вылаетъ Легена града ѡу место Лешокъ выше кале Лешечко¹⁾ созыда мѣстѣръ во ѣма стѣму Анастасію и тамо що му беше потребно ѡстрои намести и подъ калето чифликъ му направи и ѡколо со зитъ го загради и четири врати му остави: и во дворотъ другѣи храмъ созыда Оуспеніе пресѣты Бѣе²⁾ и нѣгѣ го исписа со всѣкимъ блголепѣмъ и ѣще дохадокъ мѣ врѣза мѣ кѣпи село Рѣтае го

¹⁾ Надъ с. Лѣшекъ или Лешокъ стои една зидина и основитѣ на калето, което презъ 1189 г. разрушилъ сръбскіиъ жу анъ Стефанъ Неманя. Манастирскіиъ развалини, собствено на цѣрквата Св. Атанасъ, се нахождатъ още по-горе, въ шарскіиъ хълмове. Сегашниъ манастиръ е съвсѣмъ ново въздигнатъ въ началото на XIX в., долу надъ селото, гдето е билъ нѣкога чифликъ на манастира.

²⁾ Тази цѣрквичка е запазена на изтокъ отъ сегашнитѣ манастирски сгради.